

Irizări strălucitoare și reci

Flavius

Doar moartea are culoarea tristeții metalului
ce taie ierburi și oameni,
rămâne lutul umed în care crapă coaja semințelor,
verdele mugur de cearcănuș absoarbe lumina.

Irizări strălucitoare și reci
îmbată ochii cu lichide migrate peste orizont
frâgezind în culori crepusculul.

O poezie cât un oraș în aşteptare, risipire de suflet
după o pagină de visare
ruptă din cotidian.

Insulă de speranță...

Nu există altă opțiune
ce ne însală cu ceață, alte margini se nasc
fără să deosebim aparențele.

În tot ce crezi îți regăsești iubirea.